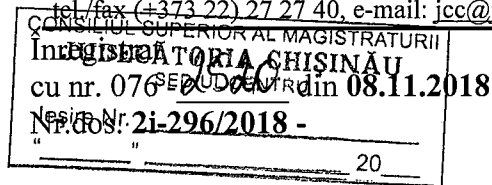

mun. Chișinău, bul. Ștefan cel Mare și Sfint, 162
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare și Sfint, 162 avenue
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

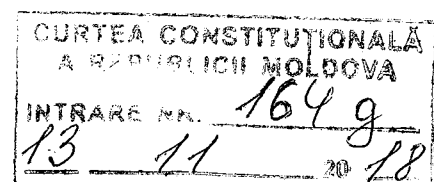
Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28

Judecătoria Chișinău (sediul centru) vă expediază sesizarea privind excepția de neconstituționalitate depusă de reprezentantul Cernolev Ion al debitorului Societatea cu răspundere limitată "BT Invest", în pricina la cererea introductivă depusă de reprezentantul Societății cu răspundere limitată "Pacific Motors Moldova" privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul Societatea cu răspundere limitată "BT Invest" **în vederea examinării sesizării privind excepția de neconstituționalitate.**

Anexă: dosarul nr. 12-2i-10245-16022018 (2i-296/2018) în volum de 24 (douăzeci și patru) file.

JUDECĂTORUL
JUDECĂTORIEI CHIȘINĂU

ȘOVA NICOLAE

2

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
al unor prevederi din art.34 alin.2 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume Cernolev
2. Prenume Ion
3. Funcția Avocat
4. Adresa mun. Chișinău, A. Mateevici 60, MD-2009,
5. Tel. 060009998, e-mail: ion.c@mail.ru,
6. Numele și prenumele reprezentantului -
7. Ocupația reprezentantului -
8. Adresa reprezentantului -
9. Tel. -
10. Fax -
11. -

II. OBIECTUL SESIZĂRII

12. Prezenta sesizare are ca obiect de examinare:

verificarea constituționalității dispozițiilor cuprinse în textul art.34 alin.2 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărîrii se înmînează administratorului desemnat imediat aceste norme de drept nu corespund criteriilor de calitate a legii drepturilor și libertăților omului art. 4 din Constituție, principiilor fundamentale privind proprietatea art.9 din Constituție, egalității art. 16 din Constituție, nu sunt previzibile și clare, aplicarea lor contravine principiului legalității, al preeminenței dreptului într-un stat democratic, încalcă dreptul privind accesul liber la justiție - art. 20 din Constituție, dreptul la apărare art.26 din Constituție, dreptul la muncă și la protecția muncii art. 43 din Constituție, dreptul la proprietate privată și protecția acesteia art. 46 din Constituția, 126 din Constituția Republicii Moldova, și contrare prevederilor art.6, 13, 14 din CDO și art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenție.

Conform dispozițiilor art.34 alin. 2 din insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 prevede că:

(1) Instanța de insolvență hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvență și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvență sau asupra respingerii cererii introductive.

(2) Hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărîrii se înmînează administratorului desemnat imediat.

(3) Prin hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență, instanța de insolvență să aprecieze concluziile din raportul administratorului provizoriu, prevede mărimea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate, desemnează administratorul insolvenței și instituie, după caz, comitetul creditorilor.

(4) În hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență se indică:

a) denumirea/numele și prenumele, sediul/adresa, codul fiscal, domeniul de activitate al debitorului;

b) numele, prenumele, adresă administratorului insolvenței;

c) locul, data și ora ședinței de validare a mărimii creanțelor (ședința de validare) și, după caz, locul, data și ora adunării creditorilor de audiere a raportului administratorului insolvenței (adunarea de raportare);

d) ora exactă a intentării procesului de insolvență.

(5) Dispozitivul hotărîrii trebuie să conțină notificarea intentării procedurii de insolvență care va cuprinde:

11

a) termenul-limită de înregistrare a cererii de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv, care va fi de până la 45 de zile calendaristice de la data intentării procedurii, precum și un apel special adresat creditorilor garantați de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință;

b) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, care nu va depăși 15 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit.a);

c) data ședinței de validare a creanțelor, care nu va depăși 30 de zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la lit.b).

(6) Prin hotărîrea de intentare a procedurii de insolabilitate, instanța de insolabilitate va institui un comitet al creditorilor în modul prevăzut la art.60 și va împuternici administratorul insolabilității să preia în posesiune și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile ce aparțin masei debitoare.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13.

La 03 martie 2017 SRL „Pacific Motors Moldova” s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă, prin care a solicitat intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „BT Invest”. Prin încheierea din 09 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Pacific Motors Moldova”, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu Ștefan Topal. Prin încheierea din 18 ianuarie 2018 Curtea de Apel Chișinău a transmis cauza de insolabilitate pornită la cerere introductivă înaintată de SRL „Pacific Motors Moldova” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „BT Invest” pentru a fi examinată după competență, instanței de drept comun de primul nivel – Judecătoria Chișinău. Prin încheierea din 28 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost primită spre examinare cauza de insolabilitate intentată la cererea introductivă depusă de SRL „Pacific Motors Moldova” privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „BT Invest”.

14. În procesul de examinare a cauzei în instanța insolabilitate, apărarea a constatat că există incertitudine privitor la constituționalitatea dispozițiilor art.34 alin.2 Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că hotărîrea de intentare a procedurii de insolabilitate devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărîrii se înmînează administratorului desemnat imediat.

Această normă este contrară cu prevederile art. 4 din Constituție, principiilor fundamentale privind proprietatea art.9 din Constituție, egalității art. 16 din Constituție, nu sunt previzibile și clare, aplicarea lor contravine principiului legalității, al preeminenței dreptului într-un stat democratic, încalcă dreptul privind accesul liber la justiție - art. 20 din Constituție, dreptului la muncă și la protecția muncii, dreptul la apărare este garantat de art.26 din Constituție, art. 43 din Constituție, dreptului la proprietate privată și protecția acesteia art. 46 din Constituția, 126 din Constituția Republicii Moldova, și contrare prevederilor art.6, 13, 14 din CDO și art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenție.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14.

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

la prevederile art.34 alin.2 Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că hotărârea de intentare a procedurii de insolvență devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărârii se înmânează administratorului desemnat imediat.

Caracterul de executare imediată al hotărârilor instanțelor de insolvență bazată pe dispozițiile art.34 alin.2 din Legea insolvenței, duce la încălcare drepturilor debitorului insolvent și a administratorului acesteia, care este înlăturat imediat de la conducerea agentului economic în lipsa unei verificări de către o instanță de judecată ierarhică superioară, fapt ce nu oferă garanții suficiente contra unor abuzului din partea administratorului de insolvență desemnat în perioada de la pronunțarea hotărârii și examinarea în instanța ierarhică superioară.

Dreptul creditorului de a obține o hotărâre cu executare imediată prin care se înlătură debitorul de la conducerea societății încalcă principiul consfințit în art. 16 din Constituție, cel al egalității creditorului și debitorului în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

În afara de aceasta, neclaritate a dispozițiile art.34 alin.2 din Legea insolvenței, permite a începe procesul pe picior de inegalitate în fața legii, pretinsul creditor fiind favorizat ca și în speță, or neavând o hotărâre judiciară definitivă, preia controlul societății și a bunurilor acesteia discriminatoriu rămân a fi lăsate fără examinare obiecțiile debitorului, deoarece ele nu pot fi înaintate în procesul de insolvență, ceea ce pe lângă inegalitatea în fața legii, care nu acordă șanse egale părților, mai încalcă și dreptul de proprietate, consfințit de art. 46 din Constituție, art.1 din Protocolul Adițional la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Datorită neclarității și imprevizibilității legilor criticate, în Republica Moldova, practic nici o întreprindere care a intrat în insolvență nu a mai fost reabilitată deoarece în continuare, este falimentată de persoanele interesate, fără a definitivă garanții contra abuzului, chiar și în condițiile în care încă nu exista o hotărâre definitivă.

Situația este condiționată de faptul ca actuala legislație, fiind imprevizibilă, nu reglementează expres situația când hotărârea de intentarea a procesului de insolvență se pune în executare imediat și se permite pornirea procesul insolvenței și desemnarea administratorului, or ca și în speță, legea permite acapararea bunurilor pretinsului debitor.

Prin urmare, este evident faptul că articolul 34 alin. (2) din Legea insolvenței nu apără interesele debitorului și nu oferă un remediu eficient contra abuzurilor administratorului impus de creditor, în lipsa unei hotărâri definitive.

Pe cale de consecință, este de menționat, că pronunțarea hotărârii de intentarea a procesului de insolvență, deja grav afectează libertatea de inițiativă economică și gestionară a pretinsului debitor, adesea fiind un element de atac raider, sau de concurență neloială, deoarece automat, practice de drept, fără un control judiciar ierarhic superior efectiv, condiționează aplicarea înlăturarea imediată a administratorului și numirea propriului administrator de insolvență care deja permit controlul excesiv și dirijarea pretinsului debitor de către pretinsul creditor, mai cu seama aceasta fiind prejudiciabil. Acest fapt, permite pretinsului creditor, prin intermediul administratorului desemnat la solicitarea sa, să renunțe la litigiul pendinte și să recunoască în întregime anumite acțiuni în instanță de judecată, fapt ce încalcă dreptul la apărare garantat de art.26 alin.1 din Constituție.

Potrivit art.71 alin.1 lit.a) b) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135- XVI din 14.06.2007 Administratorul este în drept: să efectueze actele de gestiune a societății, necesare atingerii scopurilor prevăzute în actul de constituire și în hotărârile adunării generale a asociaților; să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terții și în instanțele de judecată.

Totodată administratorul este persoana care administrează societatea și o reprezintă, acesta dispune de bunurile societății inclusiv de corespondența primită de societate, iar atribuția de desemnarea și eliberarea din funcția de administrator al societății aparține exclusiv asociaților fiecărei societăți cu răspundere limitată.

Mai mult, art. 43 a Constituției garantează oricărei persoane dreptul la muncă, iar art. 126 declară că Statul trebuie să asigure reglementarea activității economice și libertatea comerțului și activității de întreprinzător.

În situația în care normele contestate a Legii insolvenței, permit instanței de judecată să înlătore imediat administratorul de la conducerea societății în cazul admiterii cereri introductive față de o societate comercială, să numească un administrator care să conducă cu patrimoniul și activitatea acelei societăți, se admite o ingerință în dreptul de proprietate al întreprinderii, garantat atât de Constituția R.M. cât și de către art. 1 a Primului Protocol Adițional la Convenție, inclusiv o ingerință în dreptul garantat de art. 126 din Constituție de asigurare unei activități de întreprinzător libere precum și a libertății comerțului.

La fel înlăturarea administratorului societății de către instanța de judecată și numirea în loc a administratorului insolvenței - contravine art. 43 alin. 1 a Constituției întrucât administratorul este înlăturat de la munca pe care o presta și obținea un venit legal, or prin înlăturarea imediată de către instanță de la administrarea întreprinderii raporturile de muncă a administratorului cu

13
întreprinderea se întrerup în mod nejustificat, acesta pierde dreptul la muncă și la remunerației din partea societății.

Suplimentar prevederile din norma contestată care oferă dreptul administratorului de insolvabilitate imediat de a dispune de bunurile societății contravine expres prevederilor art. 9 combinat cu prevederile art. 126 a Constituției, or o terță persoană este abilitată de un terț - instanța de judecată să conducă și să dispună de activitatea economică și bunurile care au fost încredințate spre administrare de asociații întreprinderii unei anume persoane, pe care au angajat-o ca administrator, în care asociații aveau încredere.

Toate aceste imixtiuni încredințat-o nu corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și nu sunt necesare în interesele securității naționale, integrității dreptului, bunăstării economice a țării, ordinii publicii, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicam divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției, respectiv sunt contrare și art. 54 alin. 2 din Constituție, precum și încalcă prevederile art. 6 a CEDO, art. 1 a Primului Protocol Adițional la CEDO.

Suplimentar, evidențiem faptul că prevederile contestate a Legii insolvabilității sunt contrare și prevederilor art. 13 a Convenției, întrucât nu oferă un remediu eficient pentru a fi supuse controlului de către o instanță ierarhic superioară, fiind admis astfel arbitrariul prin înlăturarea imediată a administratorului de la conducerea întreprinderii.

În același timp, este de menționat că, dreptul la un proces echitabil înscris în prevederile art. 6 paragraf a al CEDO, cu trimitere la prevederile similare ale art. 20 din Constituția R.M., constituie una dintre componentele principiului asigurării preeminenței dreptului într-o societate democratică

În așa mod generalizăm că normele contestate sunt declarative, suferă de calitate, imprevizibilitate și neclaritate, la construcția lor fiind ignorate cu desăvârșire tot ce se refera la tehnica legislativă, la regulile lingvistice și alte imperative prevăzute de Legea nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative. Aceste norme nu respectă condițiile legalității, accesibilității și preciziei, nefiind pasibil a fi opozabile tuturor subiectelor de drept, nu sunt nici corespunzătoare tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, implicit nu corespund dispozițiilor constituționale și nu sunt în concordanță cu cadrul juridic existent. De altfel, în viziunea noastră, la elaborarea și adoptarea normelor legale vizate nu s-au respectat mai multe principii din cele ce urmează, fiind imposibil a le respecta și la aplicarea acestora, or normele în referință nu se subordonează coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente, consecutivității, stabilității și predictibilității, în consecință nu sunt nici accesibile.

16

În aceeași ordine de idei menționăm ca neînvind calitatea corespunzătoare, normele vizate vin în contradicție și cu prevederile art. 4 din Constituție, fiind afectat și dreptul consacrat de art. 23 din Constituție, conform căruia Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și **face accesibile toate legile și alte acte normative.**

În susținerea tezelor invocate menționăm că **statul de drept** trebuie să se fundamenteze pe principiul **legalității**, care stă la baza principiului preeminenței dreptului, prevăzut la art. 1 Convenție în coroborare cu Preambulul Convenției. Problema legalității procesului, inclusiv civil și penal, a fost expusă în **articolele 11, 12 și 24** a Avizului nr.11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), conform căruia, Hotărârile judecătorești se bazează pe legile adoptate de Parlament, care ca **surse ale dreptului**, stabilesc nu numai drepturile de care dispun justițiabilii și acțiunile pedepsite de legea penală, ci definesc de asemenea cadrul procedural în care se iau hotărârile judecătorești și ... **felul cum vor fi soluționate cauzele** care vor fi promovate în fața instanțelor, **iar pentru a ajunge la o hotărâre de calitate**, acceptată atât de justițiabil cât și de societate, este nevoie **de o procedură clară, transparentă și conformă cu cerințele CEDO**, pentru a se asigura că judecătorii sunt în măsură să le aplice prin hotărâri judecătorești de calitate.

Din contra, lipsa unei proceduri clare și distincte generează abuzuri și privează partea vulnerabilă de elementarele drepturi și garanții, cu care ar trebui să fie abilitați justițiabilii, astfel fiind îngrădite grav accesul la justiție, la un proces echitabil, și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, garantate de art. 20 și respectiv art. 53 din Constituție.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15. Prin prezenta sesizare, se solicită Curții Constituționale de a iniția procedura de verificare a constituționalității

dispozițiilor cuprinse în textul art.34 alin.2 din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că hotărîrea de intentare a procedurii de insolabilitate devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărîrii se înmînează administratorului desemnat imediat aceste norme de drept nu corespund criteriilor de calitate a legii drepturilor și libertăților omului art. 4 din Constituție, principiilor fundamentale privind proprietatea art.9 din Constituție, egalității art. 16 din Constituție, nu sunt previzibile și clare, aplicarea lor contravine principiului legalității, al preeminenței dreptului într-un stat democratic, încalcă dreptul privind accesul liber la justiție - art. 20 din Constituție, dreptul la apărare art.26 din Constituție, dreptului la muncă și la protecția muncii art. 43 din Constituție, dreptului la proprietate privată și protecția acesteia art. 46 din Constituția, 126 din Constituția Republicii Moldova, și contrare prevederilor art.6, 13, 14 din CDO și art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenție.

VI. DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. Exercițarea controlului constituționalității din art.34 alin.2 din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, ține de atribuțiile exclusive ale Curții Constituționale (*art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova*).

Excepția de neconstituționalitate reprezintă o procedură de inițiere de către instanța ordinară de judecată, la inițiativa părților sau din oficiu, a controlului conformității unei legi sau a unui alt act normativ, cu normele constituționale. Ea reflectă existența raportului triunghiular între *partea aflată în proces, instanța de judecată*, în fața căreia se invocă neconstituționalitatea, și *Curtea Constituțională, chemată să soluționeze excepția de neconstituționalitate*. Astfel, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 privind interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, s-a stabilit procedura de exercitare a controlului constituționalității legilor de către Curtea Constituțională. Prin urmare vom analiza admisibilitatea prezentei excepții de neconstituționalitate prin filtrul stabilit în Hotărârea enunțată anterior.

a. Suntem în prezența unei incertitudini privind constituționalitatea unei legi, în speță, a unor dispoziții din art.34 alin.2 din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, *norme care urmează a fi aplicată la soluționarea cauzei civile aflate pe rol la examinarea cererii introductive depuse de SRL „Pacific Motors Moldova” privind intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „BT Invest”*.

b. Potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, *Legea nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 (Codul penal al Republicii Moldova) poate constitui obiectul unei excepții de neconstituționalitate, fiind lege organică*.

c. *Excepția de neconstituționalitate este ridicată de către o parte din proces (apelant-reculant) a căror drepturi și interese pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea cauzei*.

d. *Nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate sau o formulare similară a normei invocate*.

Reamintim faptul că verificarea constituționalității normei contestate este de **competența exclusivă** a Curții Constituționale. Astfel, *judecătorii ordinari nu sânt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale*, decât în cazul neîntinerii condițiilor menționate *supra*. În aceste circumstanțe, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea normelor, **instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională**.

În speță, fiind întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării, în sensul definit de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a)

19

și g) din Constituție, instanța de judecată este obligată de a sesiza Curtea Constituțională, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

20

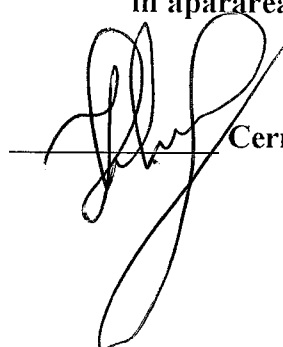
VII. LISTA DOCUMENTELOR

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sânt exacte.

Chișinău,
29 octombrie 2018

în apărarea drepturilor și intereselor
SRL „BT Invest”.

Cernolev Ion, avocat

ÎNCHEIERE

29 octombrie 2018

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău/sediul Centru/

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Nicolae Șova

Grefier

Valentina Șova

Cu participarea:

Reprezentantului creditorului

Artur Tarlapan

Reprezentantului debitorului

Ion Cernolev

examinând în sediul instanței, în ședință publică cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate depusă de reprezentantul Cernolev Ion al debitorului Societatea cu răspundere limitată "BT Invest",

în pricina la cererea introductivă depusă de reprezentantul Societății cu răspundere limitată "Pacific Motors Molodva" privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea cu răspundere limitată "BT Invest" și,

c o n s t a t ă :

La data de 03 martie 2017 prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău creditorul Societatea cu răspundere limitată "Pacific Motors Moldova" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Tarlapan Artur a depus cerere introductivă.

În motivarea cererii a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 01 decembrie 2015, s-a încasat din contul debitorului "BT Invest" SRL în contul creditorului "Pacific Motors Moldova" SRL suma datoriei în mărime de 113 212,00 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 5 778 lei, în total 118 990 lei și la data de 04.01.2016, respectiva hotărâre a devenit definitivă și irevocabilă.

A mai invocat că, în vederea executării silite a creanței a fost sesizat executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu, care la data de 01.02.2016 a emis încheierea privind primirea spre executare a documentului executoriu nr.2c-206/15 și intentarea procedurii de executare.

Menționează că, comunicarea actelor executorului judecătoresc către debitor a fost făcută în strictă conformitate cu legea la sediul societății înscris în Registrul persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali(mun. Chișinău, str. N. Gheorghiu 1), însă serviciul poștal a restituit scrisoarea pe motiv că persoana juridică nu activează la adresa indicată.

Indică că, în urma investigațiilor și măsurilor de executare întreprinse de către executorul judecătoresc s-a constatat că debitorul "BT Invest" SRL nu dispune de bunuri mobile sau imobile ce pot fi urmărite sau sechestrate pentru a satisface creanța creditorului urmăritor.

Astfel indică că, verificând conturile bancare ale debitorului, s-a constatat lipsa mijloacelor financiare în conturi.

Drept urmare, la data de 28.07.2016, executorul judecătoresc a emis încheierea nr.060-1284/16 privind restituirea documentului executoriu.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18.01.2018, în temeiul Legii nr.254 din 01.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative(în vigoare din 05.01.2018), prin care s-a modificat art. 355 CPC, stabilindu-se competența judecătoriilor la examinarea cauzelor de insolabilitate, s-a dispus transmiterea cauzei de insolabilitate intentată față de debitorul Societatea Comercială "BT Invest" SRL pentru a fi examinată după competență la Judecătoria Chișinău.

Astfel pe rolul la Judecătoria Chișinău/sediul Centru/ se află cauze de insolabilitate intentată față de debitorul Societatea Comercială "BT Invest" SRL, în cadrul căreia urmează a fi examinată cererea introductivă depusă de Societatea comercială "Pacific Motors Moldova" S.R.L. privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea Comercială "BT Invest" cu sediul mun. Chișinău, str. Natalia Gheorghiu, 1, IDNO 1010600004266.

În așa mod, la data de 24 octombrie 2018, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul debitorului Societatea comercială "BT Invest", avocatul Cernolev Ion a depus cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate pentru controlul constituționalității prevederilor art. 34 alin.(2)

22
din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, în sensul corespunderii prevederilor art. 9, 30, 43, 54, 126 din Constituția Republicii Moldova și contrare prevederilor art. 6, 13, 14 din CEDO și art.1 din Primul Protocol Adițional al Convenției.

În motivarea cererii a invocat că, la examinarea cererii introductive, instanța de insolvență urmează să se conducă de dispozițiile art. 34 alin. (2) din Legea insolvenței nr.149 din 29.06.2012.

Invocă că, instanța de insolvență v-a aplica în cauză dispozițiile art. 34 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, conform cărora hotărârea de intentare a procedurii de insolvență devine executorie în momentul pronunțării, aceste norme de drept care sunt în contradicție cu articolele 9,30, 43, 54, 126 din Constituția Republicii Moldova, și contrare prevederilor art. 6, 13, 14 din CDO și art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenție.

Dat fiind faptul că controlul constituționalității actului legislativ aplicat de instanța de insolvență este de competența Curții Constituționale a Republicii Moldova, debitorul SRL "BT Invest" formulează prezenta cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate, care potrivit art. 260 alin. (1), lit. e) CPC obligă instanța judecătorească să suspende procesul și să formuleze prin încheiere judecătorească o sesizare a Curții Constituționale.

Cu referire la Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 privind interpretarea art. 135 alin. (1), lit. b) din Constituția Republicii Moldova, subliniază faptul că Înalta Curte a statuat că, în eventualitatea refuzului excepției de neconstituționalitate și rezolvării litigiului fără soluționarea prealabilă acesteia de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprie instanței judecătorești.

Susține că, din aceste rațiuni, Înalta Curte a decis că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea următoarelor condiții (paragraf 82):

1. obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

2. excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3. prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4. nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Totodată, invocă că, Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Din aceste considerente, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate mai sus (paragraful 82).

Prin urmare, orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.

Invocă că, prezenta sesizare are drept obiect de examinare prevederile art.34 alin.2 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, conform cărora hotărârea de intentare a procedurii de insolvență devine executorie în momentul pronunțării, dat fiind faptul că aceste reglementări contravin art. 9,30, 43, 54, 126 din Constituția Republicii Moldova.

Afirmă că, dispozițiile art.34 alin.2 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, conform cărora hotărârea de intentare a procedurii de insolvență devine executorie în momentul pronunțării duc la înlăturarea imediată a administratorului de la conducerea societății, în lipsa parcurgerii unei căi de atac împotriva hotărârii pronunțate de instanța de insolvență, fapt ce contravine prevederile articolelor 9, 30, 43, 54, 126 din Constituția Republicii care garantează proprietatea privată și declară că aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor omului, la fel, art. 30 a Constituției declară că Statul asigură secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legale de comunicare, și că s-ar putea deroga prin lege de la aceste reguli doar în cazurile când această derogare este necesară în interesele securității naționale, bunăstării economice a țării, ordinii publice și în scopul prevenirii infracțiunilor.

Mai mult ca atât, art. 43 a Constituției garantează oricărei persoane dreptul la muncă, iar art. 126 declară că Statul trebuie să asigure reglementarea activității economice și libertatea comerțului și activității de întreprinzător.

Astfel, indică că, în situația în care normele contestate a Legii insolvenței, permit

127
instanței de judecată să înlăture imediat administratorul de la conducerea societății în cazul admiterii cereri introductive față de o societate comercială, să numească un administrator care să conducă cu patrimoniul și activitatea acelei societăți, se admite o ingerință în dreptul de proprietate al întreprinderii, garantat atât de Constituția R.M. cât și de către art. 1 a Primului Protocol Adicional la Convenție, inclusiv o ingerință în dreptul garantat de art. 126 din Constituție de asigurare unei activități de întreprinzător libere precum și a libertății comerțului.

Mai mult, normele contestate vin în desconsiderarea dreptului garantat de art. 30 din Constituție și anume a secretului corespondenței comerciale, care potrivit alin. 2 nu poate fi supus restrângerilor doar dacă este necesară în interesele securității naționale, bunăstării economice a țării, ordinii publice și în scopul prevenirii infracțiunilor. Pe când admiterea cereri introductive duce la acesul administratorului de insolvabilitate la toată corespondența societății, fapt ce nu justifică nici într-un mod excepțiile stabilite la alin. 2 a art. 30 din Constituție, din care motiv contravine Constituției.

La fel invocă că, înlăturarea administratorului societății de către instanța de judecată și numirea în loc a administratorului insolvabilității - contravine art. 43 alin. 1 a Constituției întrucât administratorul este înlăturat de la munca pe care o presta și obținea un venit legal, or prin înlăturarea imediată de către instanță de la administrarea întreprinderii raporturile de muncă a administratorului cu întreprinderea se întrerup în mod nejustificat, acesta pierde dreptul la muncă și la remunerației din partea societății.

Suplimentar prevederile din norma contestată care oferă dreptul administratorului de insolvabilitate imediat de a dispune de bunurile societății contravine expres prevederilor art. 9 combinat cu prevederile art. 126 a Constituției, or o terță persoană este abilitată de un terț - instanța de judecată să conducă și să dispună de activitatea economică și bunurile care au fost încredințate spre administrare de asociații întreprinderii unei anume persoane, pe care au angajat-o ca administrator, în care asociații aveau încredere.

Susține că, toate aceste imixtiuni încredințat-o nu corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și nu sunt necesare în interesele securității naționale, integrității dreptului, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicam divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției, respectiv sunt contrare și art. 54 alin. 2 din Constituție, precum și încalcă prevederile art. 6 a CEDO, art 1 a Primului Protocol Adicional la CEDO.

Suplimentar, evidențiază faptul că prevederile contestate a Legii insolvabilității sunt contrare și prevederilor art. 13 a Convenției, întrucât nu oferă un remediu eficient pentru a fi supuse controlului de către o instanță ierarhic superioară, fiind admis astfel arbitrarul prin înlăturarea imediată a administratorului de la conducerea întreprinderii.

În același timp, menționează că, dreptul la un proces echitabil înscris în prevederile art. 6 paragraf a al CEDO, cu trimitere la prevederile similare ale art. 20 din Constituția R.M., constituie una dintre componentele principiului asigurării preeminenței dreptului într-o societate democratică.

Reprezentantul debitorului Societatea comercială "BT Invest" S.R.L., avocatul Cernolev Ion a susținut cererea și a solicitat admiterea ei.

În ședința de judecată reprezentantul Tarlapan Artur al creditorului Societatea Comercială "Pacific Motors Moldova" S.R.L. a menționat că cererea de ridicare nu corespunde cerințelor prevederilor codului de procedură civilă. Astfel, ridicarea excepției de neconstituționalitate pot fi acele norme care țin de fondul cauzei care instanța le va aplica la dezlegarea fondului. Din aceste considerente cererea nu corespunde prevederilor art. 12. A solicitat respingerea cererii.

Administratorul provizoriu Topal Ștefan în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat legal contra semnătură.(f.d.36, vol.II)

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1), (2), (3) CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea

24
Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amînă pledoariile.

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Înalta Curte a statuat că, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Drept urmare a celor justificate, ținând cont de faptul că, obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, fiind o lege organică, excepția a fost invocată de către Societatea comercială "BT Invest" S.R.L., prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cererii introductive și Curtea Constituțională nu s-a expus anterior referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, instanța va prezenta Curții Constituționale sesizare.

În conformitate cu art. art. 12¹, 269-270 CPC, instanța de judecată,-

dispune:

Se ridică excepția de neconstituționalitate depusă reprezentantul Cernolev Ion al debitorului Societatea cu răspundere limitată "BT Invest", pentru controlul constituționalității art. 34 alin. (2) din Legea insolabilității.

Se remite după competență Curții Constituționale sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în pricina la cererea introductivă depusă de reprezentantul Societății cu răspundere limitată "Pacific Motors Molodva" privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea cu răspundere limitată "BT Invest".

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte de ședință,
judecător

Nicolae Șova